

8. søndag efter trinitatis

02-08-2020

Tekstrække: Anden række

Denne hellige lektie skriver profeten Mika: Dette siger Herren om profeterne, som vildleder mit folk: Når de får noget at tygge på, udråber de fred; men de udråber hellig krig mod den, der ikke giver dem noget i munden. Derfor bliver jeres nat uden syner, mørket uden spådomme; solen går ned for profeterne, og dagen formørkes for dem. Seerne bliver til skamme, spåmændene til spot; de må alle tilhulle deres ansigt, for der kommer intet svar fra Gud.

[Mikas Bog 3,5-7](#)

* *Epistlen skriver apostlen Johannes i sit første brev:* Mine kære, tro ikke enhver ånd, men prøv, om ånderne er af Gud, for der er gået mange falske profeter ud i verden. Derpå kan I kende Guds ånd: enhver ånd, som bekender, at Jesus er Kristus, kommet i kød, er af Gud; men enhver ånd, som ikke bekender Jesus, er ikke af Gud, og det er Antikrists ånd, som I har hørt skal komme, og den er allerede nu i verden. I er af Gud, kære børn, og I har overvundet dem, for han, som er i jer, er større end han, som er i verden. De er af verden, derfor taler de ud af verden, og verden lytter til dem. Vi er af Gud, og den, der kender Gud, lytter til os, men den, der ikke er af Gud, lytter ikke til os. Derpå kender vi sandhedens ånd og vildfarelsens ånd.

[Første Johannesbrev 4,1-6](#)

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: Jesus sagde: »Mange vil den dag sige til mig: Herre, Herre! Har vi ikke profeteret i dit navn, og har vi ikke uddrevet dæmoner i dit navn, og har vi ikke gjort mange mægtige gerninger i dit navn? Og da vil jeg sige dem, som det er: Jeg har aldrig kendt jer. Bort fra mig, I som begår lovbrud! Derfor: Enhver, som hører disse ord og handler efter dem, skal ligne en klog mand, der har bygget sit hus på klippen. Og skybruddet kom, og floderne steg, og stormene suste og ramte det hus. Men det faldt ikke, for dets grund var lagt på klippen. Men enhver, som hører disse ord og ikke handler efter dem, skal ligne en tåbe, der har bygget sit hus på sand. Og skybruddet kom, og floderne steg, og stormene suste og slog imod det hus. Og det faldt, og dets fald var stort.« Da Jesus var færdig med denne tale, var skarerne slået af forundring over hans lære; for han underviste dem som en, der har myndighed, og ikke som deres skriftkloge.

[Matthæusevangeliet 7,22-29](#)

8.s.e.trinitatis - 2.august 2020

Vi hører i evangeliet i dag slutningen på Jesu Bjergprædiken. Jesus har i denne lange prædiken forholdt sig til De gammeltestamentlige bud, lagt det centrale frem i sin forkyndelse og lagt os bønnen Fader Vor på hjertet.

Nu runder Jesus så sin prædiken af med at formane sine tilhørere om ikke at tro på hvem som helst og hvad som helst. De falske profeter er mange, og der er mange ulve i fåreklæder.

Og vi hører derpå om forsamlingens umiddelbare reaktion på Jesu tale. De står tilbage forundret over hans lære. Jesus har talt med myndighed og på en anden måde end det, de er vant til fra deres skriftkloge. Jesu ord har vakt til eftertanke og måske også bevæget dem.

En umiddelbar fristelse ved at lytte til evangeliet i dag er den så straks at sætte navn på vor tids falske profeter. Hvor er ulvene i fåreskind? Hvem er de i dag? Hvor er de? Er det ikke ham? Eller er det hende?

Inden vi begynder med den udpegning, skal vi måske huske, hvad Jesus lige har sagt i sin prædiken: "Hvorfor ser du splinten i din broders øje, men lægger ikke mærke til bjælken i dit eget øje?"

Vores opgave er ikke at pege andre ud, råbe ulven kommer og dømme andre, men vi skal i stedet lytte til den gyldne regel, som Jesus forkynder netop i Bjergprædikenen: "Alt, hvad I vil, at mennesker skal gøre mod jer, det skal I også gøre mod dem".

Lev i den ånd! Gud hjælpe os dertil.

Men hvorfor slutter Jesus så Bjergprædikenen af med at advare os imod at tro på hvad som helst og hvem som helst?

Det gør han, fordi han som et menneske i verden ser, at alt, hvad bliver forkyndt og sagt i verden, ikke er ligegodt, ikke er ét fedt.

Det ses jo på frugterne, siger Jesus. Ord og forkyndelse kan både skabe had og glæde, få livet til at visne og til at blomstre. Derfor er det ikke lige meget hvilket ord, der vokser ud af din mund, og hvilke ord, du lytter til og lever på. Et hadefuldt ord avler oftest had, tvetydighed bærer usikkerhed frem. Ironien og sarkasmen bygger afstand.

Se på frugten af det, som bliver sagt, siger Jesus.

Men hvad er det så, som gør Jesu ord så gode og sande, både når de piller os ned og bygger os op, klæder os af til skindet og rejser håbet i os?

Folkemængdens reaktion på Jesu Bjergprædiken siger det egentlig ganske klart og tydeligt:

For det første: Jesu ord slår sine tilhørere med forundring. Her møder vi mere end vi kan sige os selv. Her gøres livet ikke mere enkelt end det er. Her fordres vi alt: at elske Gud og at elske vores næste. Og denne fordring stopper aldrig.

For det andet: Jesus taler, oplever hans tilhørere, med myndighed. Jesus bærer Guds ord frem. Han er Guds søn. Bjergprædikenen, lignelserne og forkyndelsen af Guds rige lyder således af Guds egen mund.

Det er ikke til at forstå, men det beror jo netop også i dybeste forstand på Guds kærlighed. Den kærlighed, som ikke søger sit eget. Den Guds kærlighed, som, tør vi tro, følger os, hvor vi end går.

I Jesu navn. Amen.